

Sygn. akt III Ca 900/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Andrzej Dyrda

Sędzia SR (del.) Marcin Rak

Protokolant Monika Piasecka

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 18 marca 2014 r., sygn. akt I C 1313/12

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 3 o tyle, że w miejsce zasądzonej w nim kwoty zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1710,43 zł (tysiąc siedemset dziesięć złotych i czterdzieści trzy grosze) z tytułu zwrotu kosztów procesu;**
- 2. oddala apelację w pozostałej części.**

SSR (del.) Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Ca 900/14

UZASADNIENIE

Powódka M. K. (1) żądała ostatecznie zasądzenia na jej rzecz

od pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej

w W. zadośćuczynienia w kwocie 30.000 zł, ustawowych odsetek od kwoty 10.000 zł od dnia 22 06 2012r. i od kwoty 20.000 zł od dnia doręczenia pozwanej pisma datowanego na 3 12 2013r. (k. 119) oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdziła że w dniu 11 02 2010r., poślizgnęła się

na oblodzonym chodniku znajdującym się przy ul (...) w G..

W następstwie zdarzenia doznała urazu nadgarstka i ręki w postaci złamania dalszej nasady prawej kości promieniowej typu C.. Do odśnieżania chodnika i stałego utrzymywania w czystości nieruchomości była zobowiązana M. K. (2) prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) M. K. (2) w Z., która była ubezpieczona z tytułu prowadzonej działalności w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Pozwana odmówiła powódce zrekomensowania poniesionej przez nią krzywdy.

Pozwana Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu.

Kwestionowała swoją odpowiedzialność za skutki wypadku powódki oraz wysokości dochodzonego zadośćuczynienia. Podnosiła że wypadek powódki nie został spowodowany przez zawinione działanie lub zaniechanie ubezpieczonej oraz że obłożenie chodnika jest w zimie stanem naturalnym, więc powódka winna zachować należyłą ostrożność.

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 18 03 2014r. zasądził

od pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej

w W. na rzecz powódki kwotę 20.000 zł oraz ustawowe odsetki od kwot: 10.000 zł od dnia 24 06 2012r., 10.000 zł od dnia 4 02 2013r. W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił. Koszty procesu stosunkowo rozdzielił, obciążając nimi pozwaną w 66 % a powódkę w 34 %.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje: art. 415 k.c., 445 k.c., art. 361 § 1 k.p.c., art. 822 § 1 k.p.c. Stwierdził, że nie budzi wątpliwości, iż na właścicielach nieruchomości przy ul. (...) w G. spoczywał obowiązek odśnieżania chodnika, w jego części gdzie doszło do zdarzenia. Obowiązki w tym zakresie właściciele powierzyli M. K. (2) jako profesjonalnemu podmiotowi. Nie wywiązała się ona z tych obowiązków, a zaniechanie w tym zakresie tj. pozostawienie śniegu i lodu na chodniku stanowi o bezprawności jej zaniechania,

a w toku postępowania nie wykazano, aby zaistniały jakiegokolwiek okoliczności wskazujące na niemożność prawidłowego wykonania tych obowiązków. Następnie dokonał oceny doznanych przez powódkę na skutek wypadku cierpień fizycznych

i psychicznych, wziął pod uwagę, że do chwili obecnej nie odzyskała ona w pełni sprawności w złamanej ręce oraz wynikające z tego dla powódki uciążliwości w życiu codziennym, po czym uznał, że zadośćuczynienie w kwocie 20.000 zł odpowiada rozmiarowi doznanej przez nią krzywdy i w tym zakresie uznał powództwo za uzasadnione., a w pozostałej części jako wygórowane oddalił. O należnych powódce od pozwanej odsetkach ustawowych orzekł uwzględniając regulację art. 817 § 1 i 2 k.p.c.

a o kosztach postępowania na podstawie regulacji art. 100 k.p.c. i art. 83 ust. 2 ustawy

z dnia 28 07 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010r.,

nr 90, poz. 594 ze zm.).

Orzeczenie zaskarżyła **powódka M. K. (1)** w części oddalającej powództwo w kwocie 10.000 zł, która wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na jej rzecz od pozwanej dalszej kwoty 10.000 zł oraz zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, bądź o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo materialne, regulację art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. oraz że dokonano rażąco błędnej oceny materiału dowodowego przez uznanie, że stan zdrowia powódki uzasadnia roszczenie o zadośćuczynienie jedynie co do kwoty 20.000 zł.

W jej ocenie zadośćuczynienie za doznana przez nią krzywdę powinno wynosić łącznie 30.000 zł.

Sąd Odwoławczy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powódki przyjmując, że mają one źródło w reżimie odpowiedzialności deliktowej za szkodę

oraz w postanowieniach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej przez M. K. (2) z pozwaną.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w informacjach zawartych w przywołanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia źródłach dowodowych, które są logiczne, nawzajem się uzupełniają i potwierdzają i jako takie są w pełni wiarygodne.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena materiału dowodowego sprawy jest logiczna, mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów i Sąd odwoławczy ją podziela.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest prawidłowa, a Sąd odwoławczy ją podziela i w całości przyjmuje za własną (orz. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb U. z 1935r. poz. 496).

Odpowiedzialność pozwanej za skutki wypadku powódki nie była - co do zasady - kwestionowana przez pozwaną na etapie postępowania odwoławczego.

Ma ona źródło w regulacji art. 415 k.c. i w postanowieniach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej przez pozwaną z M. K. (2) prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) M. K. (2) w Z. oraz w regulacji art. 822 § 4 k.c., uprawniającej powódkę do dochodzenia roszczeń bezpośrednio od pozwanego zakładu ubezpieczeń.

Na zasadach ogólnych rodzi ona po stronie pozwanej z mocy regulacji art. 445 § 1 k.c. obowiązek zapłaty powódce stosownego zadośćuczynienia za doznana przez nią krzywdę, które z uwagi na jego kompensacyjny charakter nie może być nadmierna do doznanej krzywdy, co oznacza, że przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego musi ono być utrzymane w rozsądnych granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. orzec. S.N. z dnia 24 czerwca 1965r. I PR 203/65 - OSPiKA 1966r. poz. 92).

Powódka w następstwie wypadku doznała złamania nasady dalszej kości promieniowej prawej typu C.. Jej uszczerbek na zdrowiu wyniósł 15 %.

Ból i cierpienia powódki mogły mieć charakter znaczny przez okres jednego miesiąca (okres bezpośrednio po zdarzeniu oraz początkowej fazy rehabilitacji),

potem w kolejnych okresach miesięcznych ból malał do natężenia średniego i umiarkowanego utrzymującego się do chwili obecnej. Leczenie ortopedycznie oraz następową rehabilitacją powódki musiały trwać około 5 miesięcy. Aktualnie powódka w dalszym ciągu skarży się na utrzymujący się ból prawej ręki, przy ruchach odczuwa – jak to określiła – „jakby przeskakiwanie” w ręce, nawet utrzymanie np. parasolki sprawia jej trudność. Odczuwa drętwienie prawej ręki a kciuk jest sztywny. Zdarza się, że w nocy budzi ją ból prawej ręki, budzi się wtedy, potrząsa ręką i próbuje ponownie zasnąć.

Rokowania powódki na przyszłość w związku z obrażeniami doznanymi wskutek wypadku są negatywne. Nie należy oczekiwać dalszej poprawy ruchomości w stawie promieniowo – nadgarstkowym prawym. Zmniejszenie dolegliwości podmiotowych będzie można uzyskać po podjęciu przez powódkę leczenia operacyjnego zespołu cieśni nadgarstka, które jest powikłaniem przebytego złamania. Nie należy jednak oczekiwać powrotu pełnej sprawności ręki powódki mimo ewentualnego leczenia operacyjnego.

Z biegiem czasu może również wystąpić nasilenie skarg podmiotowych oraz dalsze upośledzenie funkcji związane z procesem powstawania zmian wtórnych, zwyrodnieniowych w stawach ręki, stopniu większym aniżeli wynika to z naturalnego procesu starzenia się organizmu.

Powódka jest osobą starszą (liczy 65 lat) i do chwili wypadku była w pełni samodzielna, przez co powstałe w wyniku wypadku utrudnienia w jej życiu codziennym są dla niej kłopotliwe i wywołują dyskomfort, który wraz z postępującym procesem starzenia się powódki będzie z biegiem lat stale się powiększać. Powódka w dalszym ciągu odczuwa ból prawnej ręki i zażywa środki przeciwbólowe.

W świetle tych okoliczności ustalona przez Sąd Rejonowy globalna wysokość zadośćuczynienia w kwocie 20.000 zł, spełnia wskazane na wstępie kryteria

i nie jest niewspółmiernie nieodpowiednia do doznanej przez powódki krzywdy, wobec czego brak jest podstaw do jej skorygowania przez Sąd odwoławczy (OSN 9 07 1970r. III PRN 39/70, OSNCP 1971, Nr 3, poz. 53).

Rozstrzygnięcia o odsetkach ustawowych za opóźnienie się pozwanej w zapłacie zasądzonych należności mają oparcie w prawidłowo zastosowanych przez Sąd pierwszej instancji regulacjach odpowiednio art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 817 § 1 i 2 k.c.

Sąd pierwszej instancji, ferując zaskarżone orzeczenie popełnił błąd rachunkowy przy wyliczając należne powódce koszty procesu.

Powódkę poniosła koszty procesu w łącznej wysokości 3.220,53 zł, na co składały się kwoty: 1.500 zł – łączna opłata od pozwu, 503,53zł – poniesione koszty wynagrodzenia biegłego, 1.200 zł – wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa.

Poniesione przez pozwaną koszty procesu wynoszą łącznie 1.217 zł i obejmują: 1.200 zł – wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika, 17 zł – opłata skarbową

od pełnomocnictwa.

Łącznie koszty procesu poniesione przez strony wyniosły zatem 4.437,53 zł.

Powódka wygrała proces w 2/3 (przegrała w 1/3) i tym samym pozwana powinna jej zwrócić koszty procesu w kwocie 1.710,43 zł, co prowadziło do zmiany zawartego

w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcia o kosztach procesu w sposób wskazany

w sentencji.

Reasumując, zaskarżony wyrok jest wadliwy w części orzekającej o zwrocie kosztów procesu, i dlatego w tej części apelację jako uzasadnioną uwzględniono zmieniając zaskarżony wyrok w sposób wskazany w sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 1 k.p.c., a w pozostałym zakresie apelację powódki jako bezzasadną oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

SSR del. Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Andrzej Dyrda